

Hoc rerum statu res Veneræ erant , cum Leonardus Donatus, Princeps, repente ex humanis excessit. Nam xvij. calendæ augusti cum mane, infirma licet valetudine, in Patrum Collegio fuisset, publicis negotiis vacasset, acriter vehementerque disceptasset; ex publica aula, cum in privatum cubiculum, quietis causa, se se recepisset, famulosque amandasset, animi deliquio extemplo correptus, interiit. Eo repentino casu perculsa civitas ingentes doloris significationes edidit. Fuere in Leonardo Donato, quas cuncta posteritas admiretur, egregiæ virtutes, vitæ morumque integritas, prudentia singularis, eloquentia admirabilis; unus & idem semper in vita tenor, quem nulla prospera extulere, nulla adversa deterruere; amor in patriam, in Deum pietas eximia. Etsi non defuere maligni ac perversi homines, qui inclito Principi notam nimium politici aspergere niterentur: attamen ita res se habet, ut quemadmodum nullum fortasse in administranda Republica parem habuit, ita in iis, quæ ad christianam religionem attingunt, nulli unquam de cultu observantiaque concesserit. Sæpius errata expiare, cælesti divinoque pane se reficere, pietatis munera implere. Quæ pro patria egerit, quot legationes obierit, quos tum domi, tum foris magistratus gesserit, alio loco a nobis exarata sunt. Exequiis de more habitis iustisque persolutis, de novo creando Duce consilia iniri cœpta. Ad summam dignitatem aspirabant Marcus Antonius Memus, Antonius Priolus, Joannes Bembus, Joannes Moenicus, omnes Marci Procuratores, omnes summos in Republica honores consequuti. Sed, ut asolet in involuta illa comitiorum ratione, modo huc modo illuc fluctuante ac reciprocante sorte, tandem in eo suffragiorum æstu omnis in Memum fortuna incumbere visa est. Itaque decimo kalend. augusti Marcus Antonius Memus Princeps renunciatus est; civis provecta ætate, annum enim septuagesimum sextum expleverat; ea proceritate ac majestate, ut inter alios emnens, cunctorum in se ora vultusque converteret; ea morum suavitate ac comitate, ut omnium sibi animos conciliaret; quique ætatem omnem in publicis muneribus, ac præcipue in regendis civitatibus contriverat. Insequenti die, divi Jacobi festo, summa omnium lætitia inauguratus, principatum in-

1612

Leonardi
Donati
Princ. obitus
& ejus
elogium.

Exstat
Leonardi
Donati
Principis
vita a
Mauroce-
no descri-
pta, & edi-
ta Vene-
tiis, apud
Antonium
Pinellum,
1628. in 4.

Marcus
Antonius
Memus, Ve-
netiarum
Dux.